

Записник

са одржане **84.** седнице Управног одбора Ветеринарске коморе Србије. Седница је одржана 18.10.2016. године у Крагујевцу у Сали Шумадијског управног округа са почетком у 10,00 часова.

У раду седнице учествовали:

Председник УО: Миодраг Милковић;

Потпредседник УО: Небојша Бошњак;

Чланови: Мирослав Дабић, Драгана Бајић, Милан Ђорђевић, Ненад Петровић и Владимир Пауновић.

Седници су присуствовали: Председник ВКС Давор Шашић, правник ВКС Александра Плачић и председник Шумадијског РО Лазар Пауновић.

Седници нису присуствовали: секретар Коморе Жолт Кало због коришћења годишњег одмора.

Дневни ред 84. седнице УО ВКС:

1. Усвајање записника са 83. седнице УО;
2. Верификација седница одржаних путем сакупљања писаних сагласности чланова УО ВКС:
 - 1) дана 28.07.2016. године – Иницијатива за промоцију активности ВКС у ветеринарским коморама ЕУ земаља уз одређивање лица овлашћеног за предузимање тих активности – усвојена иницијатива;
 - 2) дана 28.07.2016. године – Иницијатива за пружање подршке Инжењерској комори Србије – усвојена иницијатива;
 - 3) дана 13.09.2016. године – Усаглашен текст предлога Меморандума о сарадњи између Привредне коморе Србије и Ветеринарске коморе Србије – усвојен усаглашен текст;
 - 4) дана 27.09.2016. године – Учешће Ветеринарске коморе Србије на изради Критеријума за доделу поверених послова по Програму мера здравствене заштите – слање дописа Министру пољопривреде и заштите животне средине – усвојен предлог.
3. Решавање проблема просторија у којима послује Ветеринарска комора Србије с обзиром на допис декана Факултета ветеринарске медицине – предлог председника Коморе Давора Шашића;
4. Извештај са састанка Вишеградске групе у Мађарској – предлог председника Давора Шашића;
5. Подношење захтева Управи за ветерину ради достављања дугорочног плана програмских мера здравствене заштите од пет година - предлог члана УО ВКС Милана Ђорђевића;
6. Подношење захтева Управи за ветерину ради фактурисања теренске службе за извршени активни надзор пре спровођења вакцинације против нодуларног дерматитиса – предлог председника УО ВКС Миодрага Милковића.

Једногласно усвојен дневни ред 84. седнице Управног одбора ВКС.

Ад. 1. Усвајање записника са 83. седнице УО;

Одлука: Једногласно усвојен записник са 83. седнице УО.

Ад.2. Верификација седница одржаних путем сакупљања писаних сагласности чланова УО ВКС;

Миодраг Милковић: Прва седница дана 28.07.2016. године – Иницијатива за промоцију активности ВКС у ветеринарским коморама ЕУ земаља уз одређивање лица овлашћеног за предузимање тих активности – усвојена иницијатива – ради се о Мирославу Урошевићу који је окупио око себе свој тим. Он је проследио свима нама програм који сте сви добили. Свима је то било позитивно и корисно за ветеринарску струку. Друга седница дана 28.07.2016. године – Иницијатива за пружање подршке Инжењерској комори Србије – усвојена иницијатива – једногласно усвојена. Трећа седница дана 13.09.2016. године – Усаглашен текст предлога Меморандума о сарадњи између Привредне коморе Србије и Ветеринарске коморе Србије – усвојен усаглашен текст – врло позитивна и врло значајна комуникација између Привредне коморе Србије и Ветеринарске коморе Србије која отвара велике могућности за сарадњу на свим пољима везано за егзистенцију и углед ВКС, што је од великог значаја посебно у светлу очекивања доношења новог Закона о коморама. Четврта седница дана 27.09.2016. године – Учешће Ветеринарске коморе Србије на изради Критеријума за доделу поверених послова по Програму мера здравствене заштите – слање дописа Министру пољопривреде и заштите животне средине – усвојен предлог већином гласова. Ја сам у првом наврату био против да се учествује уопште у свим активностима Управе за ветерину пошто сматрам да Управа за ветерину нема капацитет да ово на адекватан начин реши, и да се не увлачимо у „брлог“ деловања Управе за ветерину. У разговору са председником усагласили смо став да треба да учествујемо кад су у питању Критеријуми за доделу терена и дао сам своју сагласност на то али око поделе терена не треба да учествујемо јер је то врло осетљива тема и регионалног је карактера. Да ли има неко нешто да дода? Значи иницијатива је усвојена већином гласова и послат је допис Министру, с тим што ви знате да је Неша Петровић, наш члан, формирао радну групу за израду критеријума. У тој радној групи Ветеринарска комора није, тако да смо ми преко министра дали иницијативу да уђемо у ту радну групу. Не знамо шта се дешава са заседањем радне групе, немамо никакву информацију. Ако Неша има нешто о томе да каже. Стављам на гласање све четири електронске седнице УО.

Одлука: Једногласно се верификују одлуке донете путем писане сагласности.

Ад.3. Решавање проблема просторија у којима послује Ветеринарска комора Србије с обзиром на допис декана Факултета ветеринарске медицине;

Миодраг Милковић: Изволите председниче.

Давор Шашић: Колеге и колегинице, као што знате и имате испред себе материјал, дана 14.09.2016. године уследио је допис декана, којим нас је обавестио да у складу са

одлуком Савета факултета дају у закуп пословни простор на који право коришћења има Факултет ветеринарске медицине Универзитета у Београду. Како ми нисмо власници просторија на Факултету, за Комору је трајно решење куповина неког свог простора, а мислим да Комора има за то довољних новчаних средстава. Треба да донесем одлуку и да уђемо у процес одабира и куповине свог простора. Ми према важећем уговору плаћамо трошкове простора факултету у износу од 25.000,00 динара плус ПДВ. У клаузули уговора која се тиче отказа, Факултет би требао нама да најави отказ уговора до 31. августа, а отказни рок траје до априла следеће године. Али у сваком случају по мени бисмо требали што пре да донесемо одлуку и да решимо куповину свог простора. Предлог мој Управном одбору је да се формира нека радна група или тело или комисија која ће прикупљати понуде или тражити простор, и када се то среди, предлог би поново ишао Управном одбору на коначни суд.

Миодраг Милковић: Хвала председниче. Упознати сте са дешавањима везаним за одржавање седнице Скупштине Ветеринарске коморе Србије, мислим да декан или није информисан или нема службу која га прати везано за те правне послове који су у његовој надлежности и без обзира да стоји чињеница да је Универзитет расписао конкурс за уступање просторија којим по процени Факултета односно Универзитета, али специфична ситуација везана за комуникацију са Ветеринарском комором Србије, са лиценцама професора запослених на Ветеринарском факултету, мислим да ово није било потребно али у овој ситуацији у којој је дошло мислим да би требало да усвојимо иницијативу председника Шашића. Изволите Милане.

Милан Ђорђевић: Што се тога тиче ми имамо одлуку Скупштине, која се усагласила да ми треба да имамо свој простор, према томе група која ради на томе може само да прикупи понуде где ће Управни одбор донети одлуку да се једном трајно реши проблем просторија Коморе. Онда би ветеринари имали сопствену имовину. Новац који поседује Коморе губи вредност временом.

Давор Шашић: Ако могу да предложим, Милан Ђорђевић, Александар Спасовић и ја да будемо у радној групи.

Владимир Пауновић: Глупо је да сам себе предлажем али јако волим архитектуру.

Давор Шашић: Зашто да не. Само једна мала дигресије на Мишкову причу око простора и запослених на ветеринарском факултету и њиховом неплаћању чланарина и лиценци, тај усмени договор за који само знам да постоји ја сам покушао у Комори да нађем било какав писмени траг тог договора који апсолутно не постоји. Чињеница је да по том важећем уговору тих 25.000 динара није закуп него трошкови и то је ок. Али што се тиче писаног трага око ослобађања плаћања чланарина и лиценци не, то не постоји и комора то никад није имала у писаној форми. Усмено вероватно да.

Миодраг Милковић: Ко је за усвајање предлога председника Давора Шашића за формирање радне групе у саставу: Давор Шашић, Милан Ђорђевић, Александар Спасовић и Владимир Пауновић као радне групе овлашћене испред УО за сакупљање понуда.

Одлука: Једногласно усвојен предлог председника Ветеринарске коморе Давора Шашића уз предлог за формирање радне групе.

Ад.4. Извештај са састанка Вишеградске групе у Мађарској – предлог председника Давора Шашића;

Миодраг Милковић: Тамо је био наш председник Давор Шашић. Изволите.

Давор Шашић: Сви знате да смо чланица Вишеградске групе и да се састанак Комора из Вишеградске групе сваке године одржава у Вишеграду током јесени, а на пролеће у некој од земаља чланица. Као што знате ми смо били домаћини у Суботици ове године, а следећи домаћин ће бити Република Српска – град Бањалука. Нећу пуно причати о томе, добићете писани извештај, нешто сам избацио на сајту, али чисто да вас упознам са неким кључним стварима Главне теме су биле епизоотиолошка ситуација на нашем подручју и актуелна проблематика која се тичеumpy skin. Четири земље су имале своје реферате о тој теми – Македонци, Бугари, Хрвати и ми. Три земље које су ималеumpy skin и Хрвати коју су ушли у вакцинацију превентивно. Наша презентација, презентација коју је Ненад Петровић већ изнео пред Министарским саветом, је добро примљена и добили смо све похвале од осталих чланица, да смо земља која је најбоље решила проблем са најмањим штетама по сопствену економију. Црногорци који су тако да кажемо били у неком истом проблему су много спорије одреаговали и имали су исти број убијених грла као ми, али у односу на њихов сточни фонд то је драстично. Оно што је јако битна ствар и што мислим интересује нас јесте однос државе, ценовни и што се тиче динамике плаћања, у егалу смо са земљама у окружењу што се тиче цене – она је линеарно око 1,5 евра. Међутим, сви имају проблем са динамиком плаћања, Македонцима се дугује око две и по године, Црногорци су исто у проблему, Бугари такође, тако да смо ми што се тиче тог статуса у добром положају. Оно што је исто тако занимљива ствар јесте оно што су Пољаци навели – афричка куга свиња која се појавила у Пољској и која ће вероватно за неких пар година доћи код нас, као и актуелна проблематика око плавог језика. Искуство колега из Словеније који су ушли у поступак тендера и крећу са вакцинацијом од јануара месеца, оно што је занимљиво, Ветеринарска комора Словеније је формирала делегацију од два човека која је преговарала са државом што се тиче вакцинације. Вакцину су набавили не преко државе која им је само признала цену од 0,96 ево центи а они су узимали вакцину директно од дистрибутера односно увозника. Они имају савршену цену од 2,5 евра по апликацији. Одлучили су се за Меријалову вакцину, која је апсолутно боља од ове шпанске коју је Генера увезила, пре свега што се код оваца не ради бустеризација што је уштеда за државу имате само једну апликацију, а говеда и коза имате потврђен имунитет годину дана. Раде јануар и март месец. У сваком случају, мислим да смо јако добро испрезентовали и Комору и службу и државу Србију.

Миодраг Милковић: Хвала председнице. Директоре имате ли Ви шта да додате?

Ненад Петровић: Знате шта бих још могао да додам, с обзиром да постоје велике приче и много коментара што се тиче уопште нодуларног дерматитиса, сви сте свесни како је ово почело, каква је медијска кампања вођена, шта је све изговорено, а што се

тиче онога што је Управа радила, и што је један део ветеринарске службе одрадио, прихваћено је од стране Европске комисије и проглашено као врло успешним, и добили смо похвале и поверење и од стране Европске комисије и суседних земаља на спречавању ширења нодуларног дерматитиса ка ЕУ. Оно што ја могу да вам кажем, а што се односи на трачарење по Србији, како је рађено овако и онако, моја активност је у том периоду била везана за признавање раде ветеринарске службе од стране оних који су компетентни у Европи. Први састанак где смо покушали да докажемо колико вредимо је био Министарски састанак у Софији, где смо ми изашли са предлогом да се свим земљама које су имали нодуларни дерматитис и које су имале енормне трошкове, рефундирају сви трошкови вакцинације у комплекту. То је био предлог наше Управе, који чак није био добро прихваћен ни код нас, био је нападнут. Други предлог закључка био је да се обезбеди довољна количина дозе вакцина за следећу годину да би опет била дељена али по реалним потребама а не као што нам је била дељена кад се појавила зараза – 50.000 доза а има 900.000 говеда. Оба закључка су на крају седнице уврштена, и ми смо пре једно недељу дана завршили фајл према Европској комисији. Нисмо сигурни како ће то све до краја изаћи али очекујемо да нам Европа врати средства за куповину вакцина и да нам обезбеди вакцину за следећу годину. То је оно што су ветеринари мало погрешно протумачили, и почели да нападају и Управу, што ми се много свиђа. У принципу Управа је то урадила, пошто је став Европске комисије да мора да се настави са вакцинацијом и следеће године у свим земљама где је био нодуларни, и да се комплетна територија покрије. Ја нисам хтео да се зауставим на томе, и инсистирао сам на два састанка и у Лисабону и у Софији, да се помогне и у овогодишњој кампањи вакцинације у Албанији и на територији Косова, пошто су оне земље које немају буџет, и територије које апсолутно не раде ништа да се исконтролишу, где ће бити стална претња за Балкан. И то су добили, значи захваљујући нама Албанија је добила 100.000 доза, Косово је добило неких 150.000 доза бесплатно. Обезбедили смо и њима вакцину да бисмо себе штитили. Ова болест се не штити на територији него у суседству. То је оно што је Управа урадила а што нисмо причали до сад. Видећемо кад ће средства лећи и како ће нам доставити вакцину, с тим што су све земље у окружењу које имају нодуларни у обавези да направе заједнички план симултане вакцинације. Очекује се да би тај договор требао да буде на састанку у Истамбулу средином децембра. Ето то је оно што је Управа урадила за ветерину у Србији, а по медијима видим да има неких других информација да нешто не радимо добро.

Небојша Бошњак: Је л могу само нешто да кажем? Може ли то да изађе негде у медијима?

Ненад Петровић: Не. Ми не радимо ништа без Министра. Поставили смо сасвим другачију ситуацију. Не постоји солирање. Свако ко буде солирао из Управе за ветерину летеће са посла. То је мој став. А било је таквих случајева. И припремамо се за то. Поготово је био случај немили, нову дигресију правим, са радном групом која је формирана за припрему текста конкурса за доделу терена. Одједанпут је текст који је у радној верзији на терену. Живо ме интересује ко је то пустио, а ја ћу наћи ко је пустио и коме и сви ће бити кажњени драстично. Незавршени текст који није био ауторизован од стране руководиоца органа и министра, пошто смо ми у обавезу да било шта што радимо и стављамо у оптицај радимо у сагласности са Министром, то су политичке и

струковне одлуке а не само жеље појединих ветеринара из Србије који имају добре везе у Управи па користе то и извлаче податке. Свако ће бити кажњен. Драстично! Да се вратим на ово, биће објављено оног момента када будемо сигурни да нам средства стижу и када, тада ћете имати информацију. За сад је тражено од нас да формирамо фајл са трошковима. Послали смо ми, послала је Македонија, послала је Црна Гора, пошто смо ми једине земље ван ЕУ које су вакцинисале, остале су у ЕУ. Различити су приступи за надокнаду, за чланице ЕУ и за треће земље. Нама иде по једној Регулативи 652 из 2014. године 100% надокнаде, чланицама иде до 70% у оваквим случајевима. Ми смо заједнички формирали фајлове и свако је посебно посало, Црногорци су јуче, Македонци пре 15 дана а ми пре 10 дана, Европској комисији и сад чекамо одговор. Ја сам био безобразан па сам тражио и средства у посебном фајлу за рад и надокнаду штете, јер сматрам да и то треба да плати. То је мој лични став ма колико се неко бунио или не јер смо доказали да добро радимо и да можемо да радимо а то неко мора да плати. Информацију ћете имати оног момента кад будемо били сигурни да нам стјуу и паре и вакцина. Бићете директно обавештени и о начину на који смо обештећени и у ком износу и кад стиже вакцина и која. Рачуна се да Европа треба да купи неких 5.000.000 доза. На састанку у Истанбулу ће сигурно бити нових договарања око наступа јер је већ било неко лобирање између две – три земље које имају проблем са болешћу плавог језика. Имамо шеренолику ситуацију – имамо Хрватску која је ове године вакцинисала и јако су бесни на Европску комисију јер су добили рефундацију само 10% средстава а припадало им је 70%. Европа је њих уштинула и поред тога су имали проблем и појаву плавог језика на две локације. БиХ не зна се колико има случајева, нису вакцинисали, и не зна се шта ће радити. Македонци имају велики број случајева, Црногорци велики број случајева, и код нас имамо јако лепу ситуацију где имамо један део територије вакцинисан а централни део Србије немамо вакцинисан и ту имамо случајеве. Из непознатих разлога, не знамо због чега један део територије иако је било вакцине није вакцинисан. То ћемо видети због чега. Рађена је ревакцинација територија које су 2015. вакцинисане и проширена је зона вакцинације у круг око целе земље, значи цела граница. На тај начин је могло само да се успори ширење, али није вакцинисана територија где се појавио први случај у Србији и централна Србија, и нормално да се ту појавило обољење. Појавило се на Златибору, Моравичком, Шумадијском и Мачванском округу. Код нас ће бити специфична ситуација, има неких притисака да се вакцинише ове године што је тотално неразумно из више разлога. Прво, имамо већ вакцинисан један део животиња, које су имуне, је л' тако. Имамо заразу у центру. Ако се уђе у било који поступак набвке вакцине, било који процес траје најмање месец и по дана, тако да ћемо моћи да вакцинишемо тек средином децембра, када вектори нису активни. И најјачи имунитет ћемо опет имати оног момента када не раде вектори. Препорука ЕК је да се вакцинација започне крајем јануара да би се максимални имунитет постигао у периоду кад су најактивнији вектори. Да не причам колико би та акција требала да кошта. Ако је 1.760.000 евра коштала вакцина за нодуларни дерматитис два пута би више требала да кошта вакцина за плави језик. Мој предлог је био да се на састанку у Истамбулу тражи и та помоћ од ЕУ. Ако Европу интересује да се заустави ширење четворке јер се показало од 2014. године да овакав селективни приступ вакцинацији нема никаквог ефекта. То је мој лични став и то ћу бранити тамо. Али нећу дозволити да се вакцинише у време када није и селективно да се вакцинише пола територије. Вакцинација се ради или на комплетној територији или не. Шта сад имамо – имамо половину животиња које су имуне, половина не. Онда ово

што преболи биће пасивно имуне, измешаћемо три врсте имунитета и на крају нећемо знати шта имамо на терену. То је катастрофална ситуација. Или се вакцинише или не. А не ради се вакцинација у децембру.

Владимир Пауновић: Не само то, него ми нисмо вакцинисали све територије ни где је био потврђен плави језик.

Ненад Петровић: Па јесте. Ја сам рекао то. И то ћемо такође испитати.

Владимир Пауновић: Ја сам на својој територији имао плави језик и нисам вакцинисао., а 15 км од мене вакцинишу.

Ненад Петровић: То ћемо прикупити податке, и видећемо због чега није рађено. Нелогично је да се ради према земљама у којима нема најаве плавог језика а да на територији где смо ми имали потврђен случај не ради. Први случај који се ове године појавио у Србији појавио се у истом дворишту где је био прошле године. Значи оставили смо вирус. Ко је крив?

Милан Ђорђевић: И ко је одговоран за то?

Ненад Петровић: Ја ћу то питати.

Миодраг Милковић: Да ли има још неко везано за извештај председника Давора Шашића? Стављам на гласање ко је за усвајање извештаја председника Давора Шашића са састанка Вишеградске групе.

Одлука: *Констатује се да је једногласно усвојен извештај Давора Шашића са допуном директора везано за епизоотиолошку ситуацију.*

Ад.5. Подношење захтева Управи за ветерину ради достављања дугорочног плана програмских мера здравствене заштите од пет година;

Миодраг Милковић: Предлог колеге Милана Ђорђевића. Изволите.

Милан Ђорђевић: Хвала. Обзиром да немамо никакв план здравствене заштите, што се поновило већ више година уназад, постављање дугорочних планова је битно, пре свега, и због статуса о којима се толико прича око неких болести, имамо рецимо туберкулозу коју радимо 20 година онда бруцелозу и тако даље, без икаквог познатог статуса. Обзиром да је најављено да се укида вакцинација против класичне куге свиња, а пошто велики научници нису информисали ни Владу ни остале органе о том питању, поставља се како ћемо ми то уопште и добити а сви само причају о статусу. Зашто је битна та Стратегија?! Битна је да се направи период, минимални пет година, где би били пре свега обухваћени редовни послови по програму мера а наравно и да се направи и за ванредне послове по програму мера. Имали смо ситуацију која се управо помиње – плави језик и lumpy skin. Обзиром да је у Управи за ове послове надлежна искључиво здравствена заштита, да она сваке године учествује у припреми предлога

буџета Управе за ветерину за те активности, наравно да је тај план неопходан. Комора се у то не меша. Али да не дочекамо ситуацију да добију новац и онда кажу да немају пара него ће радити скрпљене програме као што се увек и ради. Разлог да се добије ова врста плана јесте следећи – када се добије тај план онда ће Комора моћи да преговара о ономе што је у њеном овлашћењу и што стоји у Статуту а то је цена. Да бисмо успели да уговоримо појединачне активности и ценовник наравно који би био прихватљив за све ветеринаре овај план морамо да добијемо. Пре свега ћемо тражити од Министра и Управе за ветерину да нам се достави. У супротном предлажем да се то јавно објави у медијима, да појединци у Управи нису способни то да раде, и да нас увлаче у проблематику са којом смо се сучили без благовременог обавештавања о појединим заразама, сакривањем података и тако даље. По мени је ова тачка јако битна и да ставимо једном крај што се тиче тога, да усагласимо период шта радимо, како радимо да ли нам посао одговара или не одговара, а не да вечито имамо приговоре ветеринара из читаве Србије, по терену, те одговара цена овако, Комора им не одговара што није усагласила вишу цену, већ да једноставно на основу предвиђених активности и утврђене цене се тражи буџет. А не да они напишу да радимо шта год хоћемо по њима виђеном а да при том цену немамо. Ето то је мој предлог. Значи да се упути конкретно допис и Министру и Управи за ветерину да нам доставе дугорочни план, да разговарамо о цени и да на основу тога, они траже буџет за следећу годину. Уосталом то им и пише у опису послова. Ако нису способни нека пребаце нама па ћемо ми наћи друго решење. Хвала.

Миодраг Милковић: Хвала Милане. Па слажем се са колегом Миланом за предлог, мислим да је врло оправдан, али оно што сам на почетку састанка рекао, директор је био одсутан, није био тренутно ту, лично мислим да Управа за ветерину нема кредибилитет да донесе овакав програм. Дугогодишњи рад запослених, као што је и сам директор рекао, на све стране су бушни на све стране имају инсајдера. Начелник здравствене заштите животиња није учествовао у санацији нодуларног дерматита, ту је био начелник за ветеринарске услуге...

Ненад Петровић: Јок, био сам саветник у то време. Саветник директора Управе за евроинтеграције. Ако је нодуларни евроинтеграција.

Милан Ђорђевић: Баш су усклађена питања.

Ненад Петровић: Веома усклађена.

Миодраг Милковић: Постоје велики проблеми у Управи, мишљења сам да Управи предстоји један генерални ред, јер дугодишње активности, боље рећи неактивности, и све оно што су урадили негативно за Србију, да вас подсетим пре неколико да је дошла пресуда међународног суда за исплату по питању Енергозелене. Држава Србија мора да исплати 130.000.000 евра мора да исплати за своју неспособност и за нечињење по питању Енергозелене. Није само тај проблем, Управа за ветерину је једна комплексна проблематика која мора под хитно да се решава. Апсолутно, и мислим да је ово претенциозно са наше стране што тражимо од њих и они нису у стању то да нам дају.

Милан Ђорђевић: Јесте али то је у опису њиховог посла.

Миодраг Милковић: Наравно али много штошта је у опису њиховог посла – да се појаве на терену кад је у питању нодуларни.

Милан Ђорђевић: Тражићемо а видећемо шта ћемо добити.

Миодраг Милковић: Дугогодишња пракса везана за ценовник, дугогодишња девастација службе, по питању програма мера здравствене заштите, па смо неким колегама већ досадили јер причамо само о програму мера, о програму мера, кад су у питању састанци са председницима РО. Тачно, програм мера није једина делатност ветеринара на терену али проблематика везана за програм мера је изузетно комплексна и сложена и само изазива губитке ветеринарским станицама. Посебно јер је ово шеста година како нисмо променили ценовник кад је у питању програм мера.

Милан Ђорђевић: Само бих додао једну ствар. Зато је битно да ми прво добијемо шта ћемо радити, па да они дају предлог да би ми онда сели да разговарамо о ценама да би они тражили буџет. Шта се дешавало ранијих година – чекају да им са Марса падне буџет, да би се онда неко сетио да каже по програму мера се ради то то и то и углавном га доносе после више месеци закашњења што је редовна пракса. Није то нешто што се догађа један два дана уназад, па да кажемо касни један два дана. Суштина је да се стави тачка на програм мера. На који начин? Да знамо шта радимо и како ћемо радити. Јер то је суштина здравствене заштите. Све остало јесте домен читаве друге ветерине, али ако овако поставимо ствари да ми знамо шта је унапред. Усталом нас Статут обавезе да преговарамо о цени. А да л ће они то да прихвате или не.....

Миодраг Милковић: Не може да ли ће они да прихвате или не. Значи директан утицај провођења програма мера зависи од цене. Све ветеринарске станице су економски субјекти који послују на тржишту. Тако да начин спровођења туберкулинизације рецимо је директно у сразмени са ценом туберкулинизације. Нека ми неко направи калкулацију о овој цени да може да се ради на економски начин и да то буде оправдано. Зато и имамо повећање туберкулозе међу људима, 1,9 % у односу на прошлу годину то је званичан податак Батута, а код нас нема позитивних, што је несразмерно и штети угледу струке, апсолутно а ми радимо већ 16 годину туберкулинизацију. Али нажалост има и међу нама има несавесних ветеринара који раде туберкулинизацију из канцеларије. Комплексно је питање и по питању ветеринарске инспекције, која је до те мере избушена и некомпетентна и на крају крајева стара, просечна старост ветеринарске инспекције је 58 година. Да не причам о томе да у Шумадијском округу има три инспектора, у Пчињском седам, у Нишавском шест. Да је немогуће спровести контролу, и контролу објеката за јавно здравље, кад је у питању контрола малопрерађивачких објеката и објеката за продају хране. Тако надам се да ће доћи до реорганизације Управе. Свакако овај захтев треба упутити, слажем се са колегом Миланом. Има ли неко нешто да дода?

Владимир Пауновић: Ја бих једино додао да поред овог што Милан предлаже да и Конкурс кад буде био расписан за доделу терена, буде на пет година.

Милан Ђорђевић: Слажем се. То је потпуно реално. Зато је битно да кад говоримо већ о програму мера, неопходно је присуство, ми нећемо учествовати у подели терена али

тражимо присуство да будемо посматрачи. Што бих ја веровао тамо некима из Управе за ветерину. Немам разлога уопште.

Миодраг Милковић: Како посматрачи?

Милан Ђорђевић: Ми ћемо бити кад су критеријуми да се договарамо, али кад се дели терен да будемо посматрачи без права гласа али ће бити присутан. Али о том по том. Нека дају прво критеријуме па ћемо видети шта даље.

Небојша Бошњак: Ја бих нешто да кажем. За све године колико радим програм мера имао сам једну ситуацију која је била тотално глупавала – у месту у ком имам ветеринарску станицу нисам добио програм мера. Из Министарства сам добио одговор колега Ви сте у праву. Како постоји програм мера нико није никад тражио више од онога што му припада. Не знам како су овде доле проблеми око поделе терена.

Миодраг Милковић: Зато што сте ви из Пећинаца регистровали у Крагујевцу амбуланту.

Небојша Бошњак: Па добро бре, је л то по закону?

Миодраг Милковић: Кажу да јесте.

Милан Ђорђевић: То није ништа спорно. Они неће никад добити програм мера доле да раде.

Миодраг Милковић: Јеси ли сигуран?

Милан Ђорђевић: Сто посто. Па како могу да добију програм мера поред других, могу да лече мале животиње. Ко им брани. Па што ти не отвориш у Суботици!

Миодраг Милковић: Да отворим код тебе у Барајеву па да тимски попијемо кафу.

Милан Ђорђевић: Слободно. Не али не ради се о томе, они неће моћи да добију поверене послове. Ја могу да отворим у Мађарској ако хоћу и ако ми дају дозволу. Да се вратимо на тему тачке дневног реда.

Миодраг Милковић: Да да. Да ли има неко нешто да дода?

Небојша Бошњак: Да није хтео директор нешто да нам каже.

Ненад Петровић: Што се тиче ценовника, ја сам се данас преварио па заказао два састанка, други сам требао да имам са представницима института, пошто сам последњи пут директорима наредио да формирају радну групу за предлагање цена које су везане за рад лабораторија у програму мера, са комплетном калкулацијом за свако лабораторијско испитивање. Састанак је одложен за сутра и доћиће група од 12 института да ми образложе своје виђење цена онога што раде за државу. Не радимо договорне цене да свако лицитира, него да се документује стварна цена кроз

калкулацију па онда можемо да преговарамо шта може да се повећа и шта може да се смањи.

Милан Ђорђевић: Онда можемо да очекујемо позив?

Ненад Петровић: Ја сам задужио начелника на састанку са институтима, да сваки институт организује епизоотиолошке састанке где би били и ветеринари. Видим да то још није организовано, не знам да ли су затаили Институт или начелник. Да се врати стара прича редовних епизоотиолошких састанака где би на региони ветеринари заједно са институтима ускладили и усагласили свој рад по било ком питању пошто видим да то не функционише. То ћу да питам директоре института и начелнике зашто није организован ниједан састанак.

Милан Ђорђевић: Ми не можемо да усаглашавамо њихове цене са нашим.

Ненад Петровић: Не усаглашавајте ви цене али можете ставове да усаглашавајте.

Милан Ђорђевић: Ми не можемо да усаглашавамо ставове, јер у Статуту стоји да Комора даје предлог препоручених цена и поверених послова. Институт су једна прича а ветеринари друга прича. Ми годинама вадимо крв за 180 динара а у препорученом ценовнику стоји нешто друго.

Ненад Петровић: Препоручени није званичан ценовник као што ни лабораторије немају званичан ценовник. Ми нигде немамо дефинисане цене, ја хоћу формулу цена за све. Јасна ствар. С обзиром да нисмо стигли да изменимо закон и да дефинишемо законску форму ценовника, сигурно ће бити као што је урађено за нодуларни – кроз облигације ћемо дефинисати цене, кроз уговор.

Миодраг Милковић: Имам једно питање, у Смедереву постоји зооноза већ две године, кју грозница, да ли постоји шанса да то уђе у програм мера или не.

Ненад Петровић: Ја сам тражио једно три четири пута да ми се направи план уопште и анализа тренутне ситуације у Србији, и нисам добио још конкретне податке. Иначе искуства свих земаља са кју грозницом, су врло неспецифична. У Француској су пре седам година рађена истраживања 67% становништва је реаговало позитивно на кју грзницу. У Словенији су ветеринари имали могућност да дају препоруке држаоцима животиња. Јако мали број земаља се одлучио на масовну вакцинацију, не због трошкова него због ефеката. Док сам се бавио кју грозницом, јако мали број случаја сам имао позитивних људи везаних за животиње, углавном су били или људи или животиње. Постоје дистрикти где се дигне прашина и довиђења. Кју грозница је проблем који није лако решив, нити ће моћи да се реши вакцинацијом а захтева врло висока средства. То ниједан буџет не може да издржи.

Миодраг Милковић: Хвала директоре. Стављам на гласање предлог ВКС ради достављања дугорочног плана програмских мера здравствене заштите животиња од пет година. Ко је за, ко је против, ко је уздражан?

Одлука: Предлог ВКС је усвојен већином гласова (шест гласова за), уздржан Ненад Петровић због сукоба интереса.

Лазар Пауновић: Иако нисам члан Управног одбора изнео бих један проблем. Многе станице кад буду чуле за пет година, има да нагрну са ветеринарима са свих страна због бодава. Само ставите да се бодују ветеринари који се налазе у редном односу минимум 6 месеци пре конкурса.

Милан Ђорђевић: Слажем се. Минимум шест месеци.

Миодраг Милковић: Можда би директор нешто да каже о радној групи.

Давор Шашић: Лазаре, јеси ли ти обавезан као правно лице обавезан да пријавиш да си запослио новог ветеринара у року од 15 дана пријавиш Управи, исто тако и кад отпустиш ветеринара. Ветеринарски инспектор је надлежан да то проверава. Једним кликом може да се све види.

Ад.6. Подношење захтева Управи за ветерину ради фактурисања теренске службе за извршени активни надзор пре спровођења вакцинације против нодуларног дерматитиса;

Миодраг Милковић: Предложио сам ову тачку, ради се о Пчињском, Јабланичком и Пиротском региону, оно што је после дијагностике нодуларног дерматита у Бујановцу 07.06. до 24.06. по налогу Управе за ветерину ова три округа и део Топличког, вршили су активни надзор по налогу ветеринарске инспекције.

Милан Ђорђевић: Шта је спорно?

Миодраг Милковић: Није ништа спорно.

Милан Ђорђевић: Па што не фактуришеш?

Миодраг Милковић: Па немамо сагласност Управе.

Милан Ђорђевић: Одлично. Послаћемо допис групи за ветеринарске услуге и здравствену заштиту зашто то није плаћено и довиђења.

Миодраг Милковић: То је то. Немамо другу информацију. Ево га директор – везано за фактурисање активног надзора. Треба да фактуришемо?

Ненад Петровић: Зашто се нисте договорили. Ако директор треба да договара овакве техничке ствари. Постоји ли у правилнику о програму мера. Постоји. Имате ли шефа одељења које сам ја водио?

Миодраг Милковић: Одељење за ветеринарске службе. Значи да се обратимо Одељењу за ветеринарске службе и Начелнику за епизоотиолошку ситуацију. Ко је за овај предлог?

Одлука: *Усвојен предлог већином гласова (шест гласова), један уздржан Ненад Петровић.*

Ад.7. Разно.

Миодраг Милковић: Предлог председнику Коморе да Стручна служба спреми годишњи извештај о раду.

У Крагујевцу, дана 18.11.2016. године

Записник водио правни заступник ВКС
Александра Плачић, с.р.

Записник верификовао секретар ВКС
Жолт Кало, с.р.

др вет. Миодраг Милковић, с.р.
председник УО ВКС